

Aeroklubo daina

Kloniai melsvi, debesėliai, padange žydroji

Ir šimtamečiai žemaičių kalvų ažuolai,

Puikiai jūs žinot, yra Žemaitijoj toks klubas,

Žino ir mato, ir girdi šį klubą Telšiai.

Žmonės sparnuoti subūrė mūs klubą nuo seno.

Žmonės, kaip žmonės, o sielos – sparnuotos tikrai.

Kai gražus oras padangėj mes debesis ganom,

Kai dargana mes vistiek mintimis ten aukštai.

Jeigu mums linksma sparnais ažuolams mes pamojam,

Ieškom žvilgsniu mes gimtųjų namų iš aukštai,

Kur mus mažus mamos supo, lopšinę dainavo,

O šiandien meldžias, kad mums nepalūžtų sparnai.

Sielos sparnuotos liūdēt niekada mums neleidžia,

Na, o jei liūdim, paguodžia mus audros, žaibai.

Aerodromas jaukumą namų mums pakeičia,

Poilsį, ryžtą, stiprybę mums teikia sparnai.

Kelią pas mus ne kiekvienas tikrai tesuranda

Nors mūsų adresą žino kiekvienas gerai.

Traukia propelerių gausmas mus, skrydžiai vilioja,

Traukia mus, norim ir einam, ir eisim čionai.

[Antanas Jokubavičius](#) 1983

//